

III. НА РУЇНАХ 1939–1960

У 1939 р. Університет реорганізовано: на базі медичного і фармацевтичного факультетів створено Львівський медичний інститут. Після створення Львівського медичного інституту кафедра фізіології людини залишилась у його складі, а перед Львівським університетом постала необхідність організації нової кафедри фізіології людини і тварин для підготовки спеціалістів-біологів на природничо-математичному факультеті. Був розроблений проект і підбиралися кадри. Але ці плани вдалось реалізувати лише у 1944–45 н.р. після поновлення роботи Університету, коли з природничо-математичного факультету виділився біологічний факультет. Цього ж року на біологічному факультеті і була відкрита кафедра фізіології (спочатку фізіології тварин, а згодом фізіології людини і тварин).

З 1945 р. (за іншими даними з грудня 1946 р.) по червень 1947 р. кафедрою фізіологію людини і тварин завідував доцент **Георгій Васильович Попов** (за іншими даними Володимир Петрович), а після його від'їзду на завідування кафедри у вересні 1947 р. запрошено професора **Петра Михайловича Никифоровського**, роботи якого про вплив бромиду, кофеїну і спирту на умовні рефлекси, виконані в лабораторії І. П. Павлова, поклали початок фармакології вищої нервової діяльності. Професору П. М. Никифоровському належать також фундаментальні дослідження в галузі порівняльної фізіології вищої нервової діяльності нижчих хребетних. У Львові він розробляв питання фізіології печінки, селезінки та регуляції шлункової секреції, а також радіобіології.

Після професора П. М. Никифоровського у травні 1952 р. кафедру очолив випускник Одеського університету доцент **Іван Антонович Медяник** (1952–60 рр.), спочатку як виконуючий обов'язки завідувача, а з травня 1954 р. обраний за конкурсом. Під його керівництвом вивчались вікові особливості функцій печінки, а з 1956 р. на кафедрі та в організованій ним у 1957 р. радіобіологічній лабораторії розпочали дослідження дії іонізуючої радіації на функції організму тварин. У 1958 р. він захистив докторську дисертацію («Возрастные закономерности регуляции функций печени. Экспериментальные исследования», 1958), але станом на 1960 р. даних про її затвердження ВАКом СРСР так і не було. Вчена рада Університету таємним голосуванням 4 квітня 1960 р. звільнила доц. І. А. Медяника від завідування кафедрою за драматичних, але ще не до кінця з'ясованих обставин.